

SỰ NHẬP THỂ: HUYỀN NHIỆM GIÁNG SINH

Sự Nhập Thể: Sự Trông Cây Về Vinh Hiền, Phần 1

Dr. David Platt

3/12/06

Nếu quý vị có Kinh Thánh, và tôi hy vọng như vậy, xin mời cùng mở ra với tôi Phi-líp 2. Đây là nơi chúng ta sẽ dừng chân trong 4 tuần tới để suy gẫm về những lẽ thật to lớn được trình bày trong Huyền Nhiệm Giáng Sinh.

Huyền Nhiệm Giáng Sinh, Sự Nhập Thể. Đây là một từ rất sâu sắc, và tôi muốn chúng ta nhìn xem nó được mở ra cách đầy năng quyền và tươi mới trong hôm nay, tôi hy vọng và cầu nguyện như vậy.

Tất cả chúng ta đều biết rằng Giáng sinh là một dịp gây lúng túng cũng khá nhiều. Có vẻ như nó chẳng hợp lý tí nào. Chúng ta đọc về sự khiêm nhường và nghèo hèn nơi một chuồng chiên, một hài nhi được sinh ra giữa sự khiêm nhường và nghèo hèn đó, vậy nhưng chúng ta lại vây lấy mình bằng những của cải và mãi mê quà cáp. Chúng ta đọc về ngôi sao nơi Bết-lê-hem, nhưng mọi nơi chúng ta đến đều phủ đầy những bóng đèn lấp lánh đủ màu sắc, hình dạng, và kích cỡ. Chúng ta biết câu chuyện về căn phòng nơi quán trọ, tối tăm và dơ dáy. Nhưng khi nghĩ về Giáng sinh, chúng ta lại nghĩ về những căn nhà ấm áp với lò sưởi và những bữa tiệc gia đình quanh bàn. Chúng ta hát về mấy gã chăn chiên, nhưng lại chỉ nhìn thấy những người bán hàng. Chúng ta đọc về các thiên sứ, nhưng lại trò chuyện với nhau về những con tuần lộc, về con tuần lộc có chiếc mũi đỏ rực.

Đâu đó có một sự thiếu liên kết. Tôi không cố tỏ ra lập dị ở đây, nhưng rõ ràng là có một sự thiếu liên kết giữa những gì chúng ta thấy được bày tỏ trong câu chuyện Giáng sinh và những gì chúng ta thấy quanh mình. Tôi cũng sẽ không cố rập khuôn bằng cách nói rằng chúng ta cần phải giữ đúng ý nghĩa của lễ Giáng sinh. Chúng ta đã nghe điều đó đủ rồi.

Điều tôi muốn nói là thậm chí ngay trong hội thánh, chúng ta là những người tập chú vào Đấng Christ cũng có xu hướng bỏ lỡ điểm này, thậm chí chính chúng ta là những người ở trong hội thánh, biết rõ và tập trung vào câu chuyện Giáng sinh, Ma-ri, Giô-sép, và các thiên sứ. Chúng ta tập trung vào các nhà thông thái và mấy gã chần chừ, và chúng ta tập trung vào tất cả những bối cảnh xoay quanh câu chuyện này. Dầu vậy chúng ta vẫn có khả năng bỏ lỡ hoàn toàn điểm chính yếu của Giáng sinh.

Câu hỏi chúng ta cần đặt ra. Đây là một lễ thật nên tảng mà chúng ta sẽ mở ra trong bốn tuần đến. Huyền Nhiệm Giáng Sinh chủ yếu không được tìm thấy trong bối cảnh giáng sinh của Chúa Giê-xu. Huyền Nhiệm Giáng Sinh chủ yếu không được tìm thấy trong bối cảnh giáng sinh của Chúa Giê-xu, nhưng trong nhận dạng của hài nhi trong máng cỏ. Đó mới chính là huyền nhiệm về Giáng sinh.

Không nằm ở hoàn cảnh, bối cảnh, nhưng ở nhận dạng của sự thật lớn lao rằng Đức Chúa Trời lại trở nên một hài nhi, một hài nhi cũng khóc, ré lên, tè dầm, và cần được dạy dỗ, được thay tã và cho bú, phải phụ thuộc vào sự chăm sóc của tạo vật của Ngài. Một hài nhi chỉ biết nằm đó nhìn qua nhìn lại, chớp mắt, và tạo ra đủ thứ âm thanh mà không ai hiểu là đang nói gì.

Thật là một sự thật vĩ đại khi Đức Chúa Trời lại trở nên như vậy. Đây chính là huyền nhiệm về Giáng sinh.

Như vậy, điều tôi muốn chúng ta làm là đi sâu vào huyền nhiệm này và dám đặt ra câu hỏi Chúa Giê-xu là ai, hài nhi trong máng cỏ là ai.

Đây là một câu hỏi khổng lồ. Một câu hỏi khổng lồ ở nhiều cấp độ khác nhau. Đây là một câu hỏi khổng lồ bởi vì, thứ nhất, nó là một câu hỏi mang tính lịch sử. Thậm chí ngay trong lịch sử hội thánh đầu tiên và sau đó, người ta đã tranh luận về nhận dạng của hài nhi trong máng cỏ này. Chúng ta có những người như Apollos, Athenaeus, Arias và Asturias, tất cả những người này trong lịch sử hội thánh đều đã tranh luận những điểm quan trọng về Đấng Christ là ai. Ngài có phải là Đức Chúa Trời không? Ngài có phải là con người không? Hay Ngài là cả hai? Có phải Ngài hoàn toàn là Đức Chúa Trời, vừa hoàn toàn là con người, hay một phần là Đức Chúa Trời, một phần là con người? Làm sao có thể như vậy được?

Chúng ta thấy lịch sử rõ ràng đã chia đôi, có một cái nêm chèn giữa Do Thái giáo và Cơ đốc giáo. Điều đó bắt nguồn từ nhận dạng Đấng Christ là ai. Và không chỉ Do Thái giáo và Cơ đốc giáo mà thôi, còn phải kể đến Chứng Nhân Giê-hô-va, thuyết Nhất Thể, thậm chí cả Hội Giáo. Tôi có thể nhớ được vô số nhận dạng Đấng Christ là ai. Đây là một câu hỏi mang tính lịch sử.

Thứ nhì, đây là một câu hỏi quan trọng. Đây là một câu hỏi rất quan trọng. Thật ra, tôi nghĩ đây có thể là câu hỏi quan trọng nhất trong Cơ đốc giáo. Bởi vì nếu Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời, nếu hài nhi này thật sự là Đức Chúa Trời, thì mọi điều còn lại trong Tân Ước đều hợp lý và mọi câu hỏi của chúng ta về Chúa Giê-xu đều được trả lời.

Xin suy nghĩ về điều này. Đây là lời tuyên bố đáng kinh ngạc nhất. Nếu Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời, thì việc Ngài đi trên mặt nước là hoàn toàn hợp lý, quý vị có nghĩ như vậy không? Ngài đã tạo nên nước. Tôi nghĩ vậy thì Ngài phải đi được trên đó chứ. Nếu Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời, thì có cần phải ngạc nhiên đến vậy khi Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá để cho hơn 5000 người ăn không? Sự kiện đó có gây sốc với chúng ta không? Không. Ngài đã làm nên bánh mì và cá, thậm chí Ngài cũng đã làm nên những chiếc dạ dày đã ăn lấy số thức ăn đó.

Thậm chí quý vị có thật sự ngạc nhiên khi nói đến sự phục sinh không? Hãy suy nghĩ về điều này. Khi chúng ta nhận ra Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời, thì suy nghĩ đáng kinh ngạc nhất không phải là Ngài đã sống lại từ phần mộ. Mà suy nghĩ đáng kinh ngạc nhất là Ngài lại chết. Ngài sống lại từ phần mộ là hoàn toàn hợp lý. Điều khiến chúng ta sửng sốt là sự thật rằng Đức Chúa Trời trong xác thịt lại thật sự chết đi. Lễ thật này thay đổi tất cả mọi điều. Nó đảo lộn hết mọi điều.

Tôi sẽ chia sẻ với quý vị một phần trích dẫn từ C. S. Lewis. Để khiến quý vị tập trung hơn, C. S. Lewis sẽ trợ giảng cho tôi hôm nay. Tôi sẽ nhắc đến ông ấy một vài lần. Ông đã nói như thế này:

“Giáo lý về thần tánh của Đấng Christ với tôi không phải là điều gì đó bị mắc kẹt rồi chúng ta có thể dễ dàng lấy ra, mà là cả một mạng lưới bị mắc dính ở nhiều điểm khác nhau và chúng ta phải gỡ từng điểm một thì mới

lấy ra được.” Thật là nền tảng. Như vậy, câu hỏi này mang tính lịch sử và rất quan trọng.

Thứ ba, đây là một câu hỏi đáng kinh ngạc. Đây là một câu hỏi quan trọng mà tôi tin rằng chúng ta tin chắc vững vàng trong hội thánh ngày nay. Ước ao rằng chúng ta sẽ không bao giờ ngưng sửng sốt về sự thật rằng Đức Chúa Trời đã trở nên một con người. Đây là một lẽ thật to lớn không thể nào trở nên tầm thường và chìm vào giữa những sự hào nhoáng và bán buôn vậy lấy chúng ta trong những tuần đến. Đây là một lẽ thật không lồ. Thật kinh ngạc khi suy nghĩ về nó. Đây là một câu hỏi mang tính lịch sử, quan trọng, và đáng kinh ngạc.

Thứ tư, đây là một câu hỏi cá nhân. Và điều tôi muốn quý vị nghe hôm nay là lẽ thật chúng ta sắp sửa nhìn xem sẽ lan tỏa vào từng đời sống mình. Mỗi một đời sống chúng ta tùy thuộc vào câu trả lời cho câu hỏi này: Chúa Giê-xu là ai?

Như vậy là quý vị đã mở ra Phi-líp 2 rồi. Tôi sẽ đi tiếp và cho quý vị biết đây là phân đoạn chúng ta sẽ học hỏi trong bốn tuần đến, Phi-líp 2:5-11. Đây là một phân đoạn tuyệt vời trong Kinh Thánh. Tôi nghĩ đây là hình ảnh tuyệt vời nhất về câu chuyện Giáng sinh trong cả Kinh Thánh. Điều duy nhất là, quý vị sẽ không nhìn thấy mấy gã chẵn chiên đâu cả. Cả Ma-ri, Giô-sép, và các thiên sứ cũng sẽ không ở đây. Cũng sẽ không có ngôi sao và các nhà thông thái. Đó không phải là những điều chúng ta sẽ tập trung vào.

Tôi muốn chúng ta cùng đọc phân đoạn này và sau đó sẽ bắt đầu khám phá trong đó. Hãy xem trong câu 5, Phi-líp 2. Phao-lô viết: “Hãy có đồng một

tâm tình như Đấng Christ đã có.” Tôi muốn cho quý vị biết rằng có rất nhiều người xem đây là một bản thánh ca về Đấng Christ. Đây là một bản thánh ca tôn cao Đấng Christ về Ngài là ai. “Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tội tó và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jê-sus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quì xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jê-sus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.” Tất cả những điều này nói về một hài nhi bé nhỏ nằm trong một máng cỏ.

Tôi muốn chúng ta nhìn thấy trong này bốn lẽ thật trong bốn tuần tới, bốn hình ảnh về Đấng Christ là ai. Hôm nay chúng ta sẽ nhìn xem Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời. Phần đầu của loạt bài học này tôi đặt tên là Sự Trông Cậy Về Vinh Hiển, chúng ta sẽ thấy điều này được mở ra ngay sau đây.

Hãy xem trong câu 6. “Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ.” Điều này rõ ràng đã tách biệt Chúa Giê-xu ra khỏi mọi người khác trong cả lịch sử. Đây không phải là một con người bình thường. Đây không phải là một hài nhi bình thường. Đây là một con người mang bản tính của Đức Chúa Trời. Từ ngữ trong nguyên văn Tân Ước ở đây thật sự nói về bản chất, sự tinh túy, sự hiện hữu của Ngài. Ngài hiện hữu trong bản tính, trong bản thể. Từ ngữ trong nguyên văn Tân Ước là “morphe”, cùng họ từ với từ bản thể. Ngài là bản thể của Đức Chúa Trời. Điều này không có nghĩa là Ngài giống Đức

Chúa Trời hay tương tự như Đức Chúa Trời. Mà nghĩa là Ngài là mang bản tính của Đức Chúa Trời, Ngài hiện hữu như Đức Chúa Trời. Ngài mang lấy bản tính của Đức Chúa Trời.

Thật ra, về sau quý vị sẽ thấy ở đây nói về việc Ngài mang lấy bản tính của một người đầy tớ. Từ “bản tính” được dùng lần này hơi khác một chút so với từ chúng ta vừa xem xét. Đây là bản thể của Ngài. Bây giờ Ngài là Đức Chúa Trời. Đó là điều những câu chữ này muốn nói. Những câu chữ này nói rất rõ ràng rằng Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời.

Điều này có nghĩa gì? Có nghĩa gì khi Chúa Giê-xu, một bé trai bé bỏng là Đức Chúa Trời trong xác thịt? Tôi sẽ dùng một phân đoạn khác để giúp quý vị hiểu được phần đầu của Phi-líp 2.

Tôi muốn quý vị mở ra sách Giăng đoạn 1. Tôi muốn quý vị nhìn thấy thể nào Giăng mở đầu Phúc âm của ông, thể nào Giăng kể câu chuyện Giáng sinh. Tôi muốn quý vị đọc qua phần đầu Giăng đoạn 1, tôi muốn quý vị nhìn thấy một vài câu Kinh Thánh đặt bối cảnh cho mọi điều khác chúng ta thấy về Chúa Giê-xu xuyên suốt phần còn lại của sách Giăng. Nó thật sự xoay quanh nhận dạng Ngài là ai, dựa trên lẽ thật rằng Ngài mang bản tính của Đức Chúa Trời. Hãy xem Giăng 1:1. Chúng ta sẽ đọc đến khoảng giữa đoạn Kinh Thánh này. Tôi muốn quý vị nhìn thấy từ trước Ngài đã là ai.

“Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài. Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm

chẳng hề nhận lấy sự sáng. Có một người Đức Chúa Trời sai đến, tên là Giăng. Người đến để làm chứng, là làm chứng về sự sáng, hầu cho bởi người ai nấy đều tin. Chính người chẳng phải là sự sáng, song người phải làm chứng về sự sáng. Sự sáng này là sự sáng thật, khi đến thế gian soi sáng mọi người. Ngôi Lời ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài; nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài. Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy. Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. Giăng làm chứng về Ngài khi kêu lên rằng: Ấy là về Ngài mà ta đã nói: Đáng đến sau ta trời hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. Và, bởi sự đầy đầy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến. Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.” Chính những câu Kinh Thánh này giúp gợi mở ra những gì Phi-líp 2:6 vừa cho chúng ta biết.

Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời có nghĩa gì? Như vậy đây là câu hỏi chúng ta cần đặt ra, hài nhi chúng ta cần nhìn thấy. Tôi muốn quý vị nhìn thấy những gì Giăng nói về sự kiện rằng Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời. Trước hết, thứ nhất, hài nhi chúng ta cần nhìn xem, Ngài là Ngôi Lời của Đức Chúa Trời. Ngài là Ngôi Lời của Đức Chúa Trời. “Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.” Nào, điều này có nghĩa gì? Những lời này nói về điều gì vậy? Ai là Ngôi Lời? Về sau chúng ta thấy trong câu 14 Ngôi Lời trở nên xác thịt. Chúng ta biết điều này muốn nói đến Chúa Giê-xu.

Nhưng tại sao Giăng lại gọi Chúa Giê-xu là Ngôi Lời? Đây có vẻ như là một danh xưng đương đại của Chúa Giê-xu ngày nay. Nhưng tại sao Giăng không sử dụng những danh xưng khác, mà lại nhắc đến Ngài là Ngôi Lời. Tại sao lại như vậy? Hãy suy nghĩ về điều này. “Ban đầu” ông mở đầu. Cụm từ này có nhắc nhở quý vị về điều gì không? Không nghi ngờ gì là nó gợi nhắc chúng ta về Sáng Thế Ký 1:1. Ban đầu ai? Ban đầu Đức Chúa Trời. Trước khi có bất kỳ một điều gì khác, đã có Đức Chúa Trời. Ban đầu có Ngôi Lời.

Ban đầu Đức Chúa Trời hiện hữu, và ban đầu Ngôi Lời hiện hữu, như vậy chúng ta thấy Ngôi Lời được đặt ngang hàng với Đức Chúa Trời. “Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.” Chúng ta thấy ngay từ ban đầu: “Đức Chúa Trời phán hãy có sự sáng.” Đức Chúa Trời phán, và sự tạo dựng xảy ra theo điều gì của Đức Chúa Trời? Theo Lời phán của Đức Chúa Trời. Toàn thể tạo vật. Trong Sáng Thế Ký 1, 2 và 3, hết lần này đến lần khác Lời phán của Đức Chúa Trời được nhắc đến. Đức Chúa Trời phán và có như vậy. Năng quyền, năng lực của Đức Chúa Trời trong sự tạo dựng được thể hiện qua lời phán của Ngài. Như vậy, Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài qua Lời Ngài.

Thi Thiên 107:20 có nói về thể nào Đức Chúa Trời đem sự cứu rỗi, sự chữa lành, và giải cứu đến cho dân sự bằng Lời Ngài. Hết lần này đến lần khác xuyên suốt Cựu Ước, Lời Ngài là hình ảnh về thể nào Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài, thể nào Đức Chúa Trời bày tỏ quyền năng của Ngài. Theo nghĩa đen là sự tự bày tỏ của Ngài.

Tôi muốn quý vị suy nghĩ về điều này trong vài giây. Lời của Đức Chúa Trời là sự khải thị của Ngài, sự tự bày tỏ của Ngài, sự bày tỏ chính Ngài. Như vậy, khi chúng ta bắt đầu suy nghĩ về nhận dạng của Đấng Christ, điều chúng ta thấy được mở ra ngay từ đầu sách Giăng là sự kiện Ngài là sự tự bày tỏ của ai? Của Đức Chúa Trời. Ngài là sự tự bày tỏ của Đức Chúa Trời. Ngài là sự khải thị của Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt, trong một hài nhi. Đây là Đức Chúa Trời, sự tự bày tỏ của Ngài ở ngay trong máng cỏ. “Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời.” Như vậy rõ ràng Chúa Giê-xu có một mối liên hệ với Đức Chúa Trời. “Và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.” Và Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời. Như vậy, Chúa Giê-xu có một mối liên hệ với Đức Chúa Trời và Ngài là Đức Chúa Trời. Nào, quý vị hình dung điều này như thế nào? Đó chính là huyền nhiệm về Ba Ngôi. Điều chúng ta thấy là Chúa Giê-xu và Đức Chúa Cha liên hiệp, hiệp nhất với nhau đồng thời trong một mối liên hệ, một con người mang lấy chính bản tính của Đức Chúa Trời.

Hãy cùng nhau xem xét một câu hỏi chúng ta biết chắc mình có thể trả lời. Tôi muốn quý vị nghĩ về điều này với tôi. Bởi vì nếu chúng ta có thể trả lời câu hỏi này, nó sẽ giúp chúng ta suốt hành trình nhận lấy sự thật rằng Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời. Câu hỏi tôi nghĩ chúng ta cần trả lời là: “Chúa Giê-xu có bao giờ phán rằng Ngài là Đức Chúa Trời không?” Chúa Giê-xu có bao giờ phán rằng Ngài là Đức Chúa Trời không? Điều tôi muốn cho quý vị thấy là nếu chúng ta có thể trả lời câu hỏi này, thì tôi nghĩ nó sẽ cho chúng ta một sự hiểu biết hoàn toàn mới về ý nghĩa của việc Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu có bao giờ phán rằng Ngài là Đức Chúa Trời không?

Tôi sẽ cho quý vị biết điều tôi sắp làm. Tôi có phần thưởng dành cho người đầu tiên có thể cho tôi địa chỉ trong các sách Phúc âm trong đó Chúa Giê-xu phán rằng: “Ta là Đức Chúa Trời.” Hãy tìm đi nào. Hãy chỉ cho tôi ở đâu trong các sách Phúc âm Chúa Giê-xu phán rằng: “Ta là Đức Chúa Trời.” Rõ ràng, một diễn giả sẽ không bao giờ chịu mất một số tiền lớn như vậy nếu không biết chắc rằng ông ta sẽ không bị mất đi số tiền đó. Tân Ước, các sách Phúc âm, chưa bao giờ cho thấy Chúa Giê-xu phán rằng: “Ta là Đức Chúa Trời.”

Đúng vậy, nhiều người đã nói như thế, nhất là những người Hồi Giáo. Họ nói: “Trong Tân Ước, Chúa Giê-xu không hề phán Ngài là Đức Chúa Trời. Tại sao các ông lại tin như vậy? Ngài chỉ phán Ngài là con của Đức Chúa Trời mà thôi. Ngài chưa bao giờ phán Ngài là Đức Chúa Trời.” Lần tới nếu có ai hỏi quý vị về điều này, tôi muốn quý vị sẵn sàng chỉ cho họ thấy trong Kinh Thánh rằng thật ra Chúa Giê-xu có tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời, mặc dù Ngài chưa bao giờ nói thẳng ra: “Ta là Đức Chúa Trời.”

Tôi xin cho quý vị một số địa chỉ Kinh Thánh, và quý vị có thể ghi chép lại. Hãy cùng lật với tôi về phía tay phải. Hãy xem Giăng 5. Giăng 5:16-47 có lẽ là hình ảnh rõ ràng, dễ hiểu nhất mà chúng ta có về thân tánh của Đấng Christ. Và tôi muốn quý vị nhìn thấy thể nào Chúa Giê-xu, khi nói về việc Ngài là con của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời là cha Ngài, về thực chất đang đặt chính Ngài ngang hàng với Đức Chúa Trời.

Hãy xem Giăng 5:16. Bối cảnh ở đây là Chúa Giê-xu vừa mới chữa lành cho một người trong ngày Sa-bát, và một số nhà lãnh đạo tôn giáo nổi điên lên với người được chữa lành vì anh đã ôm chiếu mình đi trong ngày Sa-bát. Quý vị có hình dung được không? Người này chưa bao giờ bước đi

trước đó trong đời. Anh ôm chiếu mình lên và bắt đầu bước đi lần đầu tiên trong đời, vậy mà các nhà lãnh đạo tôn giáo lại đến và nói với anh rằng: “Đặt chiếu chiếu xuống. Anh nghĩ gì mà lại làm như vậy?”

Rồi họ đến gặp Chúa Giê-xu. Điều gì đã xảy ra? Hãy xem câu 16. “Nhân đó dân Giu-đa bắt bớ Đức Chúa Jê-sus, vì có Ngài làm những sự ấy trong ngày Sa-bát. Nhưng Ngài phán cùng họ rằng: Cha ta làm việc cho đến bây giờ, ta đây cũng làm việc như vậy. Bởi có đó, dân Giu-đa càng kiếm cách nữa để giết Ngài, chẳng những vì Ngài phạm ngày Sa-bát thôi, mà lại vì Ngài gọi Đức Chúa Trời là Thân Phụ mình, làm ra mình bằng Đức Chúa Trời.”

Như vậy, khi nói Đức Chúa Trời là Cha mình, Chúa Giê-xu không phải nói về việc Ngài có một người Cha cũng như chúng ta có cha. Ngài không nhắm đến ý đó. Ngài đang nói về thể nào Đức Chúa Trời là Cha và chính mình Ngài trong xác thịt là ngang hàng với nhau, đặt Ngài ngang bằng với Đức Chúa Trời. Đó là một trong những điều Ngài đã làm trong ngày Sa-bát. Người Do Thái biết rằng trong ngày Sa-bát thậm chí Đức Chúa Trời cũng không hoàn toàn nghỉ ngơi. Ngài phải duy trì cả tạo vật.

Nhưng những người này có những quy tắc nghiêm khắc buộc mọi người phải ngưng làm việc. Vì vậy, khi Chúa Giê-xu làm việc và công bố quyền, thậm chí được làm việc vào ngày đó, là đã đặt chính mình ngang hàng với Đức Chúa Trời của ngày Sa-bát và Chúa của ngày Sa-bát.

Khi đi sâu hơn vào phân đoạn này, về sau quý vị sẽ thấy Chúa Giê-xu nói về thể nào Ngài là Quan xét của muôn người. Trong suy nghĩ của người Do

Thái, không nghi ngờ gì nữa quan xét của muôn người chính là Đức Chúa Trời. Và Ngài bắt đầu nói với những người này rằng một ngày kia muôn người sẽ phải trình diện trước mặt Ngài là Quan xét. Nếu quý vị muốn khiến cho các nhà lãnh đạo tôn giáo này phát điên lên, hãy nói với họ rằng họ sẽ phải trình diện trước quý vị là quan xét. Ngài đặt mình ngang hàng với Đức Chúa Trời.

Hãy lật về phía tay phải đến Giăng 8, hãy mở với tôi ra Giăng đoạn 8, Giăng 8:54. Một lần nữa Chúa Giê-xu có một vài cuộc đối thoại với các nhà lãnh đạo tôn giáo. Hãy cùng bắt đầu từ câu 54. Những người này đang nói chuyện về thể nào Ngài có thể bị quỷ ám, Ngài có thể là một người Sama-ri. Chúa Giê-xu đáp trong câu 54: “Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Nếu ta tự tôn vinh, thì sự vinh hiển ta chẳng ra gì; ấy là Cha ta làm vinh hiển ta, là Đấng các ngươi xưng là Đức Chúa Trời của mình. Dầu vậy, các ngươi chưa biết Ngài đâu; còn ta thì biết. Và nếu ta nói rằng ta không biết Ngài, ta sẽ cũng nói dối như các ngươi vậy; song ta biết Ngài, và ta giữ lời Ngài. Cha các ngươi là Áp-ra-ham đã nức lòng nhìn thấy ngày của ta; người đã thấy rồi, và mừng rỡ. Người Giu-đa nói rằng: Thầy chưa đầy năm mươi tuổi, mà đã thấy Áp-ra-ham!”

Câu 58: “Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, trước khi chưa có Áp-ra-ham, ĐÃ CÓ TA.”

Hãy ngưng lại ở đây một chút. Chúng ta cần phải hiểu được bối cảnh ở đây. Trong thời đại của chúng ta, chẳng có gì nghiêm trọng khi nói: “Trước khi chưa có Áp-ra-ham, đã có ta!” Nếu tôi đến gặp quý vị và nói: “Có ta,” quý vị sẽ nhìn tôi và nói: “Ông thật kỳ quặc. Ông đang nói gì vậy? Nói vậy nghĩa là sao?”

Chúng ta biết trong Cựu Ước khi Đức Chúa Trời bày tỏ danh Ngài cho dân sự, họ hỏi: “Tôi phải nói với họ là ai đã sai tôi?” Môi-se hỏi. Đức Chúa Trời phán: “Hãy bảo họ Đấng Tự Hữu Hằng Hữu đã sai ngươi.” Đây là chủ đề xuyên suốt sách Giăng. Trong Giăng 6:35 Chúa Giê-xu phán: “Ta là bánh sự sống.” Giăng 8:12: “Ta là sự sáng của thế gian.” Giăng 10:1 và Giăng 10:11 nói rằng Ta là người chăn chiên tốt lành, Ta là cái cửa. Đoạn 11, câu 25: “Ta là sự sống lại và sự sống.” Giăng 14:6: “Ta là đường đi, chân lý và sự sống.” Giăng 15, câu 1 và 5: “Ta là gốc nho.” Hết lần này đến lần khác Giăng cố ý cho thấy thể nào Chúa Giê-xu đã dạy rằng Ngài là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu. Ngài phán trước khi chưa có Áp-ra-ham, hãy đoán xem ai? TA. Đã có Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu. Ta đã có và sẽ hằng còn. Trước khi chưa có Áp-ra-ham, ĐÃ CÓ TA.

Để đảm bảo rằng chúng ta không đang học những điều không hề được chứa đựng trong phân đoạn này; hãy xem họ đã làm gì tiếp theo. Câu 59 chép: “Bấy giờ chúng lấy đá đặng quăng vào Ngài; nhưng Đức Chúa Jê-sus đi lên trong chúng, ra khỏi đền thờ.” Tại sao họ lại muốn ném đá Ngài? Người ta chỉ ném đá một kẻ phạm thượng. Người ta ném đá những ai dám đặt mình ngang hàng với Đức Chúa Trời. Giăng 8:58, tôi rất thích thú với sự kiện là Chúa Giê-xu đã nấp đi, đã đi lên ra khỏi đền thờ. Tôi không biết chắc Ngài đã làm điều đó như thế nào, nhưng Ngài đã đi lên ra. Ngài đặt mình ngang hàng với Đức Chúa Trời.

Cứ lật tiếp về phía tay phải và quý vị sẽ đến Giăng 10. Chúng ta sẽ bắt đầu trong câu 24 để nắm được bối cảnh tại Do Thái này, câu hỏi của người Do Thái về Chúa Giê-xu. “Người Giu-đa nhóm xung quanh Ngài mà nói rằng:

Thầy để chúng tôi nghĩ vợ vẫn mãi cho đến khi nào? Nếu thầy là Đấng Christ, hãy nói rõ cho chúng tôi.”

“Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta đã bảo các người, mà các người không tin; những việc ta nhân danh Cha ta mà làm đều làm chứng cho ta. Nhưng các người không tin ta, vì các người chẳng phải là chiên của ta. Chiên ta nghe tiếng ta, ta quen nó, và nó theo ta. Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay ta. Cha ta là Đấng lớn hơn hết đã cho ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha. Ta với Cha là một.” Nghe như Ngài đang đặt mình ngang hàng với Đức Chúa Trời.

Hãy xem điều gì xảy ra tiếp theo câu trong 31. “Người Giu-đa lại lượm đá đặng ném Ngài. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta đã làm trước mắt các người lắm việc lành bởi Cha đến; vì việc chi mà các người ném đá ta?

Người Giu-đa trả lời rằng: Ấy chẳng phải vì một việc lành mà chúng ta ném đá người, nhưng vì lỗi lộng ngôn: Người là người, mà tự xưng là Đức Chúa Trời.”

Vài nghìn năm trước có nhiều người biết khá rõ việc Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời, và họ không hề lấy làm vui về điều đó. Điều này còn tiếp diễn.

Quý vị cứ đọc đến phần cuối của Giăng 20, Chúa Giê-xu bày tỏ thần tánh của Ngài trong lời nói và việc làm của Ngài. Rõ ràng, những điều Ngài đã làm, dù đó là đưa tay lên để khiến gió bão yên lặng, dù là cho 5000 người

ăn, làm phép lạ chữa lành hay khiến người chết sống lại, Giảng 11, rõ ràng cho thấy Chúa Giê-xu có năng quyền và thẩm quyền của chính Đức Chúa Trời.

Trong Giảng 20, Chúa Giê-xu đã sống lại từ phần mộ, là một hình ảnh đẹp đẽ khác về sự thật rằng có điều gì đó khác lạ ở Ngài. Khi quý vị mở ra Giảng 20:26, Chúa Giê-xu đang dành thời gian với các môn đồ. Hãy xem điều gì xảy ra. “Cách tám ngày, các môn đồ lại nhóm nhau trong nhà, có Tô-ma ở với. Khi cửa đương đóng, Đức Chúa Jê-sus đến, đứng chính giữa môn đồ mà phán rằng: Bình an cho các ngươi! Đoạn, Ngài phán cùng Tô-ma rằng: Hãy đặt ngón tay ngươi vào đây, và xem bàn tay ta; cũng hãy giơ bàn tay ngươi ra và đặt vào sườn ta, chớ cứng lòng, song hãy tin! Tô-ma thưa rằng: Lạy Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi!”

Nào, đây là cơ hội. Tô-ma nhìn Chúa Giê-xu và nói: “Lạy Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi!” Nếu Chúa Giê-xu không dạy rằng Ngài là Đức Chúa Trời, thì đây rõ ràng là cơ hội tuyệt vời để Ngài phán rằng: “Ngươi vừa gọi ta là gì? Tô-ma, ngươi rút lại những lời đó đi. Ngươi nói sai rồi. Ta không phải là Đức Chúa Trời.” Nhưng đó không phải là những điều Ngài đã phán.

Trong câu 29 Chúa Giê-xu phán với ông: “Vì ngươi đã thấy ta, nên ngươi tin. Phước cho những kẻ chẳng từng thấy mà đã tin vậy!”

Như vậy, hết lần này đến lần khác trong sách Giảng chúng ta thấy Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời, mặc dù Ngài không hề nói thẳng ra: “Ta là Đức Chúa Trời.” Chúng ta thấy điều này hết lần này đến lần khác. Và đây mới chỉ là một trong các sách Phúc âm. Chúng ta còn có Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca. Mác 2:1-11 quay trở lại với những điều C. S. Lewis đã

nói khi đề cập đến phân đoạn Chúa Giê-xu chữa lành cho người bại và rồi tuyên bố Ngài có thẩm quyền tha tội. C. S. Lewis nói đó là lời tuyên bố vĩ đại nhất mà Chúa Giê-xu từng đưa ra; ông hẳn rất sửng sốt khi nhìn thấy thần tánh của Đấng Christ. Khi quý vị làm điều gì sai, và tôi nói quý vị phải đến với tôi bởi vì quý vị đã mắc lỗi với tôi, những điều quý vị làm sai đó chính là phạm tội chống nghịch lại tôi. Chắc chắn đó không thể là lời tuyên bố của một người thường. Một lời tuyên bố rất rõ ràng, hết lần này đến lần khác Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời. Như vậy, Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời trong các sách Phúc âm.

Nào, một khi chúng ta đã đặt nền được như vậy, một khi chúng ta nhìn thấy trong các sách Phúc âm rằng Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời, từ lẽ thật này, chúng ta có bốn sự lựa chọn cho câu hỏi Chúa Giê-xu là ai. Bốn sự lựa chọn.

Sự lựa chọn thứ nhất sẽ là Chúa Giê-xu chỉ là một truyền thuyết. Vâng, Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời, nhưng đó chỉ là một câu chuyện kể. Chỉ là tiểu thuyết. Chỉ là truyền thuyết. Một số người có thể nói như vậy. Chúng ta không có đủ thời gian để xem xét tính chân thực, trung thực, và sự đáng tin cậy của Kinh Thánh, nhưng tôi có thể công bố vững vàng với quý vị rằng không có một tài liệu lịch sử nào có độ tin cậy gần bằng được với Kinh Thánh, kể cả những chi tiết về khảo cổ học và về đời sống thể tục được nhắc đến trong đó. Hết lần này đến lần khác xuyên suốt lịch sử hơn 2000 năm người ta đã nói rồi cuốn sách này cũng sẽ lỗi thời. Nhưng không hề như vậy bởi vì cuốn sách này là chân lý. Hết lần này đến lần khác. Đây còn hơn cả một truyền thuyết, hơn cả một câu chuyện được

tưởng tượng ra. Như vậy, chúng ta có sự lựa chọn đầu tiên là đây là một truyền thuyết, chỉ là một truyền thuyết.

Sự lựa chọn thứ hai. Nếu Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài là một kẻ nói dối. Nào, tại điểm này chúng ta sẽ suy nghĩ về quan điểm phổ biến nhất về Chúa Giê-xu trong văn hóa của chúng ta ngày nay. Theo như lời diễn đạt của Thomas Jefferson: “Chúa Giê-xu là người thầy con người vĩ đại nhất, cao quý nhất. Ngài là một người thầy vĩ đại, một con người cao cả có thể nói ra những điều đầy năng quyền, những điều mà người ta luôn cần phải lắng nghe nhiều hơn. Ngài có những sự dạy dỗ tuyệt vời. Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Ngài là một người thầy vĩ đại, một con người vĩ đại.”

Nào, ở điểm này, bởi vì chúng ta đã đặt nền tảng sự thật là việc Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời rõ ràng là trọng tâm trong sự dạy dỗ của Ngài. Đây không phải là một điều thứ yếu, một điều nhân tiện được nhắc đến. À, nhân tiện, Ta là Đức Chúa Trời. Đây là trọng tâm. Sự dạy dỗ của Ngài xoay quanh chính Ngài.

Và như vậy nếu trọng tâm sự dạy dỗ của Ngài nói rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài lại không phải là Đức Chúa Trời, thì điều đó khiến Ngài là một kẻ nói dối. Và nếu Ngài là một kẻ nói dối, thì điều cuối cùng chúng ta có thể đứng lên và nói Ngài chỉ có thể là một người thầy vĩ đại. Quý vị có gọi một người thật sự nói dối và lừa dối mọi người bằng những sự dạy dỗ của mình là một người thầy vĩ đại không? Quý vị có gọi một người đi khắp nơi cố ý lừa dối mọi người trong suốt chức vụ của mình là một con người

vĩ đại không? Rõ ràng đó không phải là một con người vĩ đại. Nhưng đó vẫn là một sự lựa chọn. Một truyền thuyết, một kẻ nói dối.

Thứ ba, Ngài có phải là một người mất trí không? Thứ ba, Ngài có phải là một người mất trí không? Có phải Ngài hoàn toàn mất trí không? Bởi vì nếu điều này là đúng, thì Ngài không hề cố tình nói dối. Ngài tin rằng điều đó là đúng. Nhưng nếu điều đó là không đúng, thì hẳn Ngài bị điên rồ. Đây là một kẻ nghĩ rằng mình là Đức Chúa Trời. Ngài thật sự nghĩ rằng Ngài là Đức Chúa Trời, nhưng Ngài lại không có chứng cứ gì.

Nào, nếu tôi bắt đầu tuyên bố mình là Đức Chúa Trời, thì quý vị biết đã đến lúc tôi phải bước xuống khỏi chức vụ lãnh đạo, và đã đến lúc tôi cần được giúp đỡ về một số lĩnh vực rồi đấy. Quý vị biết như vậy. Nhưng nếu tôi tuyên bố mình là Đức Chúa Trời và rồi bắt đầu bước đi trên mặt nước và cho 5000 người ăn chỉ với năm cái bánh và hai con cá, và gọi người chết sống lại từ phần mộ, chữa lành mọi người khỏi đủ thứ tật bệnh, thì quý vị sẽ đứng dậy và nói: “Tôi tin mục sư.”

Nhưng đó chỉ là một sự lựa chọn. Chúa Giê-xu nghĩ rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và cố tỏ ra đúng như vậy, nhưng Ngài chỉ là bị mất trí mà thôi. Như vậy, có thể Ngài là một truyền thuyết, có thể Ngài là một kẻ nói dối, cũng có thể Ngài là một người mất trí. Vấn đề là chắc không có ai trong văn hóa của chúng ta lại nói rằng Chúa Giê-xu bị điên hay mất trí. Thậm chí những người hư mất cũng rất tôn trọng Chúa Giê-xu ở cương vị một con người. Họ sẽ không nói Ngài bị mất trí hay là một kẻ nói dối.

Nếu chúng ta gạch bỏ những điều đó, rằng Ngài không mất trí, không phải là một kẻ nói dối, và cũng không phải là một truyền thuyết, thì khả năng duy nhất còn lại trong việc Chúa Giê-xu tuyên bố Ngài là Đức Chúa Trời, là Ngài thật sự là Đức Chúa Trời.

Quý vị có thể đã nghe điều này trước đây, có thể là từ người trợ giảng hôm nay của tôi, C. S. Lewis. Ông ấy có nói như thế này: “Chúng ta có thể khiến Ngài im tiếng như một kẻ ngốc, nhổ trên Ngài và giết Ngài như một con quỷ, hoặc có thể sa nơi chân Ngài và gọi Ngài là Chúa và Đức Chúa Trời. Nhưng xin chúng ta đừng ra vẻ kẻ cả cách nực cười khi cho rằng Ngài chỉ là một người thầy con người. Ngài đã không để mở điều này cho chúng ta, và Ngài cũng không định như vậy.”

Tất cả chúng ta phải nói Chúa Giê-xu là một trong những điều đó. Gọi Chúa Giê-xu là một con người vĩ đại hay một người thầy vĩ đại không phải là một sự lựa chọn. Ngài chỉ có thể là một trong các điều sau: một truyền thuyết trong quá khứ, Ngài là một kẻ nói dối, một người mất trí, hoặc Ngài là Chúa của toàn cõi thọ tạo. Đó là nhận dạng của hài nhi này. Đó là ý nghĩa của việc Ngài là Ngôi Lời, là sự tự bày tỏ của Đức Chúa Trời.

Tôi ước chúng ta có đủ thời gian để đi sâu vào Hê-bơ-rơ 1:3. Trong đó chép rằng Ngài là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Câu 8 gọi Con là Đức Chúa Trời. Xuyên suốt sách Hê-bơ-rơ, đặc biệt là vài đoạn đầu, mô tả hình ảnh Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời, thật tuyệt vời. Cô-lô-se 2:9 chép sự đầy trọn của Đức Chúa Trời, sự đầy trọn thần tánh ở trong Chúa Giê-xu. Hết lần này đến lần khác, ở đầu sách Khải Huyền Đức Chúa Trời

phán: “Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là Đấng trước hết và là Đấng sau cùng.” Ở cuối sách Khải Huyền, hãy đoán xem ai cũng đã phán cùng những từ đó? Là Chúa Giê-xu. Chúa Giê-xu đã đứng lên và phán: “Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là Đấng trước hết và là Đấng sau cùng.” Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời.

Hết lần này đến lần khác chúng ta thấy Ngài là Ngôi Lời. Còn ba lẽ thật nữa tôi muốn quý vị nhìn thấy về nhận dạng của hài nhi này. Thứ nhì, Ngài là Tác giả của sự sống. Thứ nhì, Ngài là Tác giả của sự sống. Tôi muốn quý vị cùng xem phân đoạn này với tôi. Hãy lật về phía tay phải, qua khỏi Phi-líp, đến Cô-lô-se. Tôi muốn quý vị cùng xem trong Cô-lô-se 1 với tôi. Ở đây có một số câu Kinh Thánh tuyệt vời cho chúng ta một hình ảnh này.

Nào, Giăng 1 đã chép: “Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người.” Cô-lô-se 1 giúp gợi mở điều này cho chúng ta.

Hãy xem Cô-lô-se 1:15. Những câu Kinh Thánh đáng kinh ngạc. Tôi muốn quý vị suy nghĩ về cả cõi vũ trụ, muôn vật trong cõi thọ tạo, kể cả từng người trong chúng ta. Cô-lô-se 1:15 chép: “Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài.”

Quý vị có nhận thấy lẽ thật to lớn mà chúng ta vừa đọc không? Rằng cả vũ trụ, với hàng tỉ tỉ dặm các hành tinh và ngôi sao và mặt trời, muôn vật đứng vững trong Chúa Giê-xu, muôn vật. Tất cả sự sống của chúng ta, cách sự sống vận hành, thân thể chúng ta, muôn vật được đứng vững nhờ Chúa Giê-xu, nhận dạng của hài nhi này. Ngài là tác giả sự sống. Quý vị có nắm được điều này không? Tác giả sự sống giờ đây là một hài nhi trong máng cỏ, phải phụ thuộc vào tạo vật Ngài đã tạo dựng để duy trì sự sống mình. Nếu vật lộn với điều này quý vị sẽ sớm bị nhúc đầu thôi. Hài nhi này là Tác giả sự sống, và Ngài giúp cho muôn vật đứng vững. Trong Ngài có sự sống. Sự sống đó là sự sáng của loài người. Ngài là Tác giả sự sống.

Thứ ba, Ngài là sự sáng của thế gian. Nếu quý vị quay trở lại sách Giăng, trong đó có nói về Giăng Báp-tít, chính ông không phải là sự sáng. Ông đến chỉ để làm chứng cho sự sáng. Sự sáng thật ban sự sống cho mọi người sắp bước vào thế gian. Nếu nghiên cứu về sự sáng xuyên suốt sách Giăng, quý vị sẽ thấy rất nhiều điều mở ra liên quan đến lẽ thật Chúa Giê-xu là sự sáng của thế gian. Giữa một thế giới tối tăm, giữa một thế giới đầy đau đớn, khổ sở, thử thách, và buồn bã, một thế giới tối tăm, khi có Chúa Giê-xu bước vào, ánh sáng tràn ngập. Quý vị biết ánh sáng làm gì với tối tăm không? Nó xuyên thấu và đẩy lùi bóng tối. Ánh sáng hoàn toàn khóa lấp, mọi sự chú ý không còn hướng về bóng tối nữa. Thậm chí trong một căn phòng tối nhất, một ngọn nến nhỏ được thắp lên cũng đủ thu hút mọi sự chú ý. Ngài là Sự sáng của thế gian giữa đêm tối. Ngài là Tác giả sự sống và Ngài là Sự sáng của thế gian.

Và thứ tư, Ngài là Sự trông cậy về Vinh hiển. Giăng 1:14 chép: “Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm

xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha.” Giăng 1:14 chép Ngôi Lời ở giữa chúng ta, theo nghĩa đen là Ngài đóng trại giữa chúng ta. Đây cũng chính là từ chúng ta thấy được dùng trong Cựu Ước để nói đến đền tạm, hay đền thờ, hay lều hội mạc, tức là nơi sự vinh hiển của Đức Chúa Trời ngự giữa dân sự.

Đền thờ là nơi Đức Chúa Trời ngự giữa dân sự, nơi dân sự đến để ngắm xem sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Họ đến đền thờ, hoặc đền tạm, nơi sự hiện diện của Đức Chúa Trời ngự, để ngắm xem sự vinh hiển Ngài. Và như vậy khi chúng ta nhìn vào hình ảnh hài nhi này đến thế gian, Giăng cho chúng ta biết Ngôi Lời đã trở nên xác thịt và ngự giữa chúng ta. Vào thời đó người ta đến đền thờ để nhìn xem sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Giờ đây hãy đến với hài nhi này và ngắm xem sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển Ngài.

Sự vinh hiển của con một và duy nhất, theo nghĩa đen nghĩa là Con Độc Nhất. Con Độc Nhất trong máng cỏ, Con Độc Nhất của Đức Chúa Trời. Nếu quý vị muốn nhìn xem sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, quý vị không cần đến lều hội mạc, hay đền tạm nữa, cũng không cần đến đền thờ. Hãy đến với Chúa Giê-xu. Ngài đã bày tỏ sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Điều này đã được dự ngôn xuyên suốt Cựu Ước. Ê-sai 46:13 Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ ban sự vinh hiển Ngài cho Y-sơ-ra-ên. Điều này đã được dự ngôn. Điều này đã được nói tiên tri. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sẽ đến với Y-sơ-ra-ên. Và giờ đây sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, sự vinh hiển được dự ngôn của Đức Chúa Trời, được bày tỏ trong chính Đức Chúa

Trời vinh hiển là một hài nhi trong máng cỏ. Đó là tất cả những gì họ chờ đợi, nhưng rõ ràng là rất nhiều người trong số họ đã không nhận ra điều đó. Dầu vậy tất cả đều đã được gói gọn trong sự tự bày tỏ này của Đức Chúa Trời.

Trên đây là những lẽ thật thần học rất sâu sắc. Ngài là Ngôi Lời, Ngài là Tác giả sự sống, Ngài là Sự sáng của thế gian, và Ngài là Sự trông cậy về Vinh hiển. Nhưng tôi không muốn chúng ta chỉ giữ lấy những lẽ thật này trong ngăn tủ thần học của tâm trí mình. Tôi muốn đảm bảo là quý vị nhận thấy được tính thực tế của những lẽ thật này.

Tối hôm qua tôi có cơ hội đến Bệnh viện Nhi nơi Ella Grace Dorsey đã nằm từ hồi cuối tháng Hai. Tuần trước chúng ta đã nói chuyện về bé và cầu nguyện cho bé, và rất nhiều người trong quý vị cũng đã hiến máu. Có quá nhiều người từ hội thánh chúng ta đến hiến máu đến nỗi họ phải hẹn chúng ta quay lại sau. Như vậy, quý vị đã đáp ứng và đã cầu nguyện cho gia đình đó nhiều tháng liền.

Trong tuần vừa rồi tình trạng của bé đi xuống khá nhanh. Đến thứ Sáu, thứ Bảy, chúng tôi không dám dịch chuyển bé vì chỉ một chuyển động nhẹ cũng có thể khiến bé qua đời. Chiều hôm qua tình hình rất tệ, và họ quyết định dịch chuyển bé để Lonnie và Anita, cha mẹ của bé, có thể có một ít thời gian giữ lấy bé. Và trong khoảng tám tiếng cuối đời của Ella Grace, Lonnie và Anita đã có cơ hội ôm bé vào lòng mình. Không có đủ ô-xy cung cấp cho cơ thể bé, và bốn ngày sau sinh nhật lần thứ nhất của mình, Ella Grace Dorsey đã qua đời tối hôm qua. Để những lẽ thật này không chỉ ở lại

trong ngăn tủ thần học, tôi muốn nhắc nhở quý vị rằng em bé một tuổi này không chỉ ở trong vòng tay của Lonnie và Anita thôi đâu. Bé cũng ở trong vòng tay của tác giả sự sống, của Đức Chúa Trời Đấng đã từng trở nên một em bé giống như em. Em đang ở trong tay Ngài, trong tay của Sự sáng của thế gian.

Không lời nào có thể diễn tả được cảm xúc khi bước vào căn phòng đó tối hôm qua và nhìn thấy Anita đang ôm em bé quý báu này, và nghe Lonnie và Anita nói về hy vọng họ đặt nơi Đấng Christ. Không hề có bóng tối trong căn phòng đó. Nó được lấp đầy bởi sự sáng, bởi vì Chúa Giê-xu đã đắc thắng thế gian, Ngài đã đắc thắng nỗi đau, Ngài đã đắc thắng sự khốn khổ, và Ngài đã đắc thắng đau ốm và bệnh tật. Ngài đã chinh phục chúng. Sự sáng đã xuyên thấu bóng tối và bóng tối không thể thắng hơn được. Căn phòng đó tràn đầy sự sáng.

Vẻ đẹp nằm ở chỗ đây là một hình ảnh vinh quang về sự trông cậy trong Đấng Christ là sự trông cậy về vinh hiển, khi biết rằng hôm nay Ella Grace Dorsey còn hạnh phúc hơn người hạnh phúc nhất trên mặt đất này, vì bé đang được ngắm xem mặt Ngài cách rõ ràng, Tác giả sự sống của em, Sự sáng của thế gian và Sự trông cậy về Vinh hiển đời đời, em bé một tuổi quý báu này. Thật là một tin tức đáng kinh ngạc khi Đức Chúa Trời lại trở nên một con người, và đó là hài nhi chúng ta cần nhìn thấy.

Bây giờ, với lẽ thật đó, với hình ảnh đó, tất cả chúng ta có một quyết định cần đưa ra. Tôi đã nói với quý vị từ đầu là lẽ thật này sẽ xuyên thấu từng đời sống và tâm lòng của mỗi chúng ta. Chúng ta có một quyết định cần

đưa ra, và chỉ có hai sự lựa chọn. Những lựa chọn này được nói ra ở đây trong Giảng 1.

Sự lựa chọn thứ nhất là khước từ Ngài. Đoạn 1:10: “Ngôi Lời ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài; nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài. Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy.” Đó là một sự lựa chọn, khước từ Ngài. Đó là một sự lựa chọn được nhiều người chọn vào thời đó, và cũng là một sự lựa chọn được nhiều người chọn ngày nay. Khước từ Ngài tức là nói rằng tôi không công nhận Ngài theo như Giảng 1:10-11, tôi không công nhận Ngài, tôi không tiếp nhận Ngài.

Tôi muốn quý vị nhận biết đây là một điều đáng sợ, dưới ánh sáng của những lẽ thật mà chúng ta đã nhìn thấy, khi nói với Đức Chúa Trời: “Tôi không công nhận ngài là Ngôi Lời, là Sự sáng của thế gian, tôi không công nhận Ngài là Sự trông cậy về Vinh hiển, tôi không công nhận Ngài là tác giả sự sống tôi, và vì vậy, tôi không tiếp nhận Ngài.” Nghĩa là đứng trước mặt Chúa Giê-xu và khước từ Ngài.

Lựa chọn như vậy cũng đồng nghĩa với việc nói rằng Chúa Giê-xu, Ngài chỉ là một truyền thuyết, chỉ là hư cấu. Đó là một trong những điều quý vị có thể nói. Điều thứ nhì quý vị có thể làm là nói rằng Ngài chỉ là một kẻ nói dối. Nói dối từ trong tâm khảm. Vì vậy, tôi không tin Ngài và tôi không nhận Ngài bởi vì Ngài là một kẻ nói dối. Hoặc, thứ ba, Ngài bị điên. Ngài là một kẻ mất trí. Đó là ý nghĩa của việc khước từ Đấng Christ, và đó là một sự lựa chọn chúng ta có theo như Giảng 1.

Sự lựa chọn thứ nhì là tôn kính Ngài. Giăng 1:12: “Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy.” Đó là sự lựa chọn thứ nhì, tôn kính Ngài, tức là nói rằng con tin nơi Ngài và con thuộc về Ngài. Đó là sự lựa chọn thứ nhì.

Đây là lý do tại sao lẽ thật này lại quan trọng đến vậy. Xin đừng bỏ lỡ điều này. Nếu Chúa Giê-xu không hoàn toàn là Đức Chúa Trời, thì Ngài hoàn toàn không thể chịu lấy giá phải trả cho tội lỗi chúng ta trên Ngài. Ai có thể chịu được cơn thịnh nộ và sự công chính vô hạn của Đức Chúa Cha? Một con người bình thường đã làm được những điều tốt và dạy những điều lành sao? Chắc chắn là không thể. Nếu chúng ta không có thần tánh của Đấng Christ, nếu Chúa Giê-xu không phải là Đức Chúa Trời, thì chúng ta không có sự cứu rỗi và cũng không có Cơ đốc giáo. Tất cả đều tùy thuộc vào lẽ thật này.

Tuy nhiên, khi chúng ta tin vào lẽ thật này, khi chúng ta thấy lẽ thật này, chúng ta nhận biết nó, nhận lấy nó và tin vào đó, thì kết quả là chúng ta có quyền được trở nên con cái của Đức Chúa Trời, làm con trai và con gái của Ngài, làm dân sự Ngài. Cách duy nhất để làm điều đó là thông qua việc tin nơi Ngài, tin vào những lẽ thật này, nói lên trong đời sống mình rằng: “Con nhận biết Ngài là Ngôi Lời, Ngài là Sự sáng của thế gian, Ngài là Tác giả sự sống con, Ngài là Sự trông cậy về Vinh hiển, và con ôm lấy Ngài.”

Và, vì vậy, thờ phượng Đấng Christ cũng chính là thờ phượng Đức Chúa Trời. Khi chúng ta hát thánh thay, thánh thay, thánh thay ngợi khen Chúa, ha-lê-lu-gia cho Đấng Christ, bởi vì Ngài xứng đáng nhận sự ngợi khen, tôn quý và vinh hiển. Sự thật to lớn về Giáng sinh là hài nhi này xứng đáng nhận mọi sự thờ phượng của chúng ta. Khước từ Ngài hay tôn kính Ngài.

Trong một vài phút tới, đó là hai sự lựa chọn tôi muốn đặt trước mặt tất cả quý vị. Tôi muốn thách thức từng người một trong quý vị hãy ra quyết định cách cá nhân với hai sự lựa chọn này.

Hôm nay nếu quý vị biết Ngài, nếu quý vị là con trai và con gái của Ngài, nếu quý vị đã tin nơi Ngài và thuộc về Ngài, thì đây là thì giờ để chúng ta tôn kính Ngài.

Nếu quý vị ở đây và chưa bao giờ đi đến chỗ tin vào những lẽ thật này, và chưa tôn kính Đức Chúa Trời trong xác thịt trong hình hài của Chúa Giê-xu, thì tôi muốn mời gọi quý vị lần đầu tiên trong đời hãy thừa rằng lạy Đức Chúa Trời, con tin những điều Ngài đã phán là thật. Lạy Chúa Giê-xu, Ngài không phải là một kẻ nói dối, cũng không phải một truyền thuyết hay một người mất trí. Ngài là Chúa của cuộc đời con, và con tin cậy Ngài làm Sự trông cậy về Vinh hiển của con. Tôi muốn mời gọi nếu quý vị chưa bao giờ tin nơi Ngài, hãy làm điều đó ngay hôm nay. Nếu quý vị chọn lựa khước từ Ngài, thì xin cứ quan sát trong khi chúng tôi tôn kính Đấng Christ.

Lạy Đức Chúa Trời, chúng con cầu nguyện xin Ngài ban cho chúng con một cái nhìn tươi mới về sự vinh hiển của Ngài ngay trong những lúc như

thể này; Lạy Đức Chúa Trời, xin cho những lẽ thật to lớn mà chúng con đã thấy trong Lời Ngài sẽ lắng sâu vào tấm lòng chúng con khi chúng con suy gẫm về thể nào Con Ngài đã chịu chết, thể nào Ngài ở trong xác thịt đã chịu chết để chúng con được tha thứ tội lỗi và có thể có được Sự trông cậy về Vinh hiển. Chúng con cầu nguyện trong danh Chúa Giê-xu. A-men.